

עת"א 804/03/15 - ג ב נגד וועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 804-03-15 ב (אסיר) נ' וועדת השחרורים ואח'
05 מאי 2015

לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר
נגד
המשיבים
ג ב
1. וועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד משה קשלס
ב"כ המשיב 2 עו"ד גנית גדות - כרמי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה מאסר עולם בגין רצח, החזקת סכין ושיבוש מהלכי משפט והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 25.1.15 שדחתה את בקשתו להמליץ בפני נשיא המדינה לקצוב את עונשו.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפניו כי החלטת הוועדה איננה חוקתית מאחר והיא מתנה את קציבת עונשו של העותר במצבו הנפשי למרות שעל פי חוות דעת מב"ן שהייתה מונחת בפניה ובפניו, אין כל סיכוי לעת הזו שמצבו הנפשי ישתנה שכן הוא סובל מסכיזופרניה פרנואידיה כרונית.

ב"כ העותר טוען כי החלטת הוועדה איננה סבירה מאחר וייחסה משקל מכריע להכחשת ביצוע העבירות על ידי העותר, ולמסוכנות הנובעת ממחלת הנפש ממנה הוא סובל, שכן חוסר התובנה של העותר למעשיו נושא מאסרו נובע ממצבו הנפשי.

ב"כ העותר מצביע על השתלבותו של העותר במסגרות לימודים במהלך מאסרו, על כך שהוא נוטל את הטיפול

עמוד 1

התרופתי, נמצא במעקב פסיכיאטרי ובקשר טיפולי עם העו"ס.

ב"כ העותר טוען כי הוועדה לא נתנה משקל לקולא למחלת הנפש ממנה סובל העותר, לנסיבותיו האישיות, למצבו הנפשי ולכך שמדובר במאסר ראשון של מי שאין לו עבר פלילי.

ב"כ המשיב מתנגדת לקציבת עונשו של העותר וטוענת כי אין לו זכות מוקנית לחנינה שמבוססת על שיקולי חסד ורחמים, וצדקה הוועדה כאשר זקפה לחובתו של העותר את מסוכנותו, גם אם זו לא נכתבה כקריטריון מפורש לקציבת עונש מאסר עולם בסעיף 29 לחוק שחרור על תנאי ממאסר.

ב"כ המשיב מצביעה על כך שמדובר במי שסובל ממחלת נפש, אשר מגבירה את מסוכנותו ולכן נדרש ממנו נטל שכנוע גבוה יותר להוכיח העדר מסוכנות.

ב"כ המשיב לא מקבלת את טענת ב"כ העותר בכל הקשור לטעות שטעתה הוועדה כשהתחשבה במסוכנותו של העותר וטוענת כי שיקול המסוכנות הוא חלק בלתי נפרד מהבחינה החברתית - ערכית של הפעלת סמכות החנינה שמבוססת על שיקולי חסד ורחמים מחד, ועל שיקולים שנוגעים לטובת הציבור ולשמירה על שלומו וביטחונו מאידך.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא סברה שמצבו הנפשי של העותר, גם אם מדובר במצב נפשי כרוני, אשר מגביר את מסוכנותו מונע לעת הזו את קציבת עונשו.

אף אנו סבורים כי אין בעובדה שקריטריון המסוכנות אינו מוזכר במפורש בין הקריטריונים לקציבת עונש מאסר עולם בסעיף 29 לחוק שחרור על תנאי כדי ללמד שלא מדובר בקריטריון שוועדת הקציבה צריכה לשקול אותו בבחינת בקשת אסיר עולם לקצוב את עונשו.

אין מחלוקת שקריטריון זה הוא קריטריון לשחרור על תנאי של אסיר רגיל, קל וחומר אסיר חולה נפש, כפי שנקבע בסעיף 12 לחוק שחרור על תנאי ועל אחת כמה וכמה כאשר מדובר באסיר עולם שמבקש לקצוב את עונשו, דהיינו, לקבוע באמצעות החלטת נשיא המדינה מתי יסיים לרצות את עונשו המלא וזאת אף מבלי להתייחס לבקשות ליציאה לחופשה ולשחרור על תנאי בעקבות קציבת העונש.

איננו רואים בהחלטת הוועדה נושא העתירה משום סוף פסוק בעניינו של העותר, שאיננו זקוק לקביעה שיפוטית על מנת להביא את עניינו פעם נוספת בפני וועדת הקציבה, שכן הדבר מוקנה לו על פי החוק ובאם תסבור וועדת קציבה שתתכנס פעם נוספת בחלוף שנתיים עד החלטת הוועדה נושא העתירה כי יש מקום לקצוב את עונשו של העותר, חזקה שתתחשב בכל השיקולים ובמצב כפי שיהיה אז לצורך החלטתה.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום, ט"ז באייר תשע"ה, 05/05/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד